

Stajerc" izhaja vsaki
pej, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo: za celo leto
1899, za pol in četrt
ta razmeroma; za Ogr-
sko 4 K 50 vin. za celo
leto; za Nemčijo stane
za celo leto 5 kron, za
Ameriko pa 6 kron;
za drugo inozemstvo se
računa naročnina z ozi-
rom na visokost pošti-
nine. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
slopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastoni, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 64, za
1/2 strani K 32, za 1/4
strani K 16, za 1/8
strani K 8, za 1/16
strani K 4, za 1/32
strani K 2, za 1/64
strani K 1. — Pri več-
kratnem oznanilu se
cena primerno zniža.

Štev. 30.

V Ptuj v nedeljo dne 25. julija 1909.

X. letnik.

„Škandal in sramota“

Ko je opisal naš cesar Franc Jožef I. prva-
ko politiko. Kmetje! S kom bomo dr-
žali, s cesarjem ali s prvaki? S tistimi pač ne
moremo držati ki so nam oropali pravico dr-
žavnega zbora, ki so nas izdali v bedi! Proč s
prvaško sramoto!

Okrajni zastop ptujski.

Ko so izvedeli prebivalci ptujskega okraja
izidu volitev v okrajni zastop, zavladovalo je
veliko veselje. Bilo je s temi volitvami zasi-
njeno dosedanje napredno gospodarstvo. In
tudi najzagrizenjši nasprotniki so morali pri-
kazati, da je to gospodarstvo naravnost vzorno,
da je donášalo velikansko korist ljudstvu in gre-
šed tega naprednemu zastopu z načelnikom g.
Ornigom vsa zahvala. Prvaštvo je sicer vedno
osebno napadalo in hujskalo. Zlasti tisti prvaki,
ki so bili svoj čas sami gospodarji v okrajnem
zastopu, ki so delali takrat posameznim osebam
nepe dobičke na ljudske troške in ki so dokazali
nekoliko več kakor 20 let svojo popolno nezmo-
žnost, zlasti ti prvaki so se jezili. In oni so
bili zanesli boj proti naprednemu odboru. Po-
nagalo jim ni. Volitve so končale in — zmaga
je bila naša!

Za par let se bode torej zopet nadaljevalo
nametno gospodarsko delo, ljudstvu v korist. Da
se to delo prične, zbrali so se novo izvoljeni
člani okrajnega zastopa preteklo sredo, 21. t. m.
v veliki dvorani novega rotovža v Ptuj k usta-
novnemu shodu. V naslednem podamo kratko
poročilo tega zborovanja:

Ob 10. uri je otvoril g. nadkomisar baron
Neubauer kot zastopnik oblasti zborovanje. Ome-
nil je, da je okrajni glavar zadrzan, priti na
shod in je došlim članom izročil svoje čestitke
in njih izvolitvi. Konstatiral je, da je 30 članov
navzočih, da je torej seja sklepčna in prosil, da
se naj delo izvrši.

Na predlog župana Orniga se je izvolilo za
vodstvo shoda najstarejšega člana zastopa, vrlega
našega Visenjak iz Slomov.

Visenjak je pozdravil navzoče in želel,
da bodejo i znanprej vsem prebivalcem koristno
delo izvrševali.

Potem je nastopil „profesor“ Zelenik kot
vodja prvaško mislečih članov zastopa. Prečital
je neko pisarijo, po kateri je hotel prepričati
ustanovitev odbora, češ da volitev zastopnika
na Ptujski gori ni bila pravilna. Zelenik je zah-
teval, da se da njegov (menda od dr. Jurtela
pisani) protest v zapisnik.

G. Maks Strasschill je predlagal, da
naj se izvoli poseben odbor, ki bode vse stvari
potem pregledal.

Baron Neubauer je dejal, da spadajo
ti protesti v kompetenco zbora zastopa.

Dr. Fichtenau je stavil predlog, da se
izvoli v odbor za pregledanje aktov gg. Turkuš,
Lrtzt. pl. Pongratz in pl. Hellin. Ta predlog se

je sprejel in seja se je prekinila, da ta odbor
akte pregleda.

Po odmoru se je poročalo o izidu volitev v
veleposestvu, v kuriji industrije in trgovine ter
kmetijskih občin. Vse izide se je vzelo ednoglasno
na znanje in s tem volitev potrdilo. Le pri po-
ročilu o izidu volitev v skupini mest in trgov
je Zelenik predlagal, naj se ne potrdi. Ali v kljub
temu se je tudi to volitev z veliko večino potr-
dilo. In zdaj so prvaški člani — 7 jih je
bilo — pod vodstvom „profesorja“ Zelenika za-
pustili dvorano. S tem so dokazali, da
nočejo več delovati, da jim je prvaška politika
vzela vso zmisel za gospodarsko delo.

Vkljub temu se je izvršila potem volitev
načelnika in okrajnega odbora. Za načelnika
je bil izvoljen z 28. glasov g. Jos. Ornig, za
njegovega namestnika pa gosp. Guido pl. Pongratz. Vodbor so bili edno-
glasno izvoljeni: Za veleposestvo g. Maks
Strasschill (29 glasov); za industrijo in
trgovino g. dr. Fichtenau (29 glasov) za
mesta in tige g. Jos. Steudte (29 glasov)
za kmetijske občine g. Johan Turkuš (29
glasov). Iz plenuma pa sta bila izvoljena g. Jakob
Žampa (29 glasov) in g. baron Kübeck (29
glasov).

S tem je bila volitev odbora gotova. Na-
čelnik nam je ostal vrli naš Ornig, v odboru
pa sedijo sami možje, kateri so dokazali, da jim
je ljudski prid prvi cilj. Čast novemu odboru!

Po volitvi je vprašal predsednik shoda, je-li
sprejmejo izvoljeni člani svoja mesta. Vsi so se
zahvalili za zaupanje in so sprejeli.

Baron Neubauer je izrazil potem še
svoje želje, da bi novo izvoljeni odbor i znanprej
tako koristno deloval, kakor je to doslej storil.
Potem se je shod zaključil.

Tako je prvi korak storjen. Napredni okrajni
obbor je doslej vedno in prid in za gospodarsko
korist prebivalstva nastopal. Izvršil je v krat-
kem času velikansko gospodarsko delo, za
katero mu je vse hvaležno. Pri naprednjakih se
ne gre za osebni dobiček, marveč edino za to,
kar je vsem in povsod koristno. Zdaj bode od-
bor in sploh ves okrajni zastop prišel iz nove-
ga delovita. Nadaljeval bode, kar se je v zadnjih
letih pričelo. In prepričani smo, da bode tudi
ljudstvo polagoma izprevidilo, da je gospo-
darsko delo prva stvar.

Naprej torej v tem delu, naprej za ljud-
stvo, katero trpi in dela, naprej zato, da postane
ptujski okraj v svojem gospodarstvu vzoren!
In potem naj nasprotniki le psujejo in obreku-
jejo, naj lažejo in naj se pustijo nahujskati, —
napredek mora zmagati in bode
zmagal.

Politični pregled.

Kmetijski svet. V sredo, 30. junija se je
ob 10. uri predpolndne vršil v dvorani nižje-
avstrijskega deželnega zbora ustanovni občni zbor
kmetijskega sveta za tretjo, do konca leta 1913.
trajajočo poslovno dobo.

Mala loterija odpravljena? Listi poročajo,
da namerava vlada malo loterijo odpraviti. Ta
loterija je dala državi vsako leto več milijonev

kron dohodka. Zato bi jo finančni minister le
tedaj odpravil, ako bi se mu dovolilo novo zah-
tevano davke. Naše prepričanje je, da je ta lo-
terija pravi škandal in da bi bil skrajni čas, da se
odpravi. Kajti koliko revnih ljudi znosi zadnje
svoje krajcarje v to loterijo. Povsod je že sko-
raj odpravljena, le pri nas ne.

Vbogi Peterček: Revolverskemu kralju Petru
in vsej dinastiji Karagjorgevičev se z vsakim
dnevom slabše godi. Človeka skoraj prešini mi-
sel, da se bode tej gospodi enkrat tako zgodilo,
kakor njenem predhodniku kralju Aleksandru in
njegovi ženi Dragi. Zdaj se vidi natančno, da je
kralj Peter na eni strani odvisen od tistih zlo-
činskih oficirjev, ki so Aleksandra na zverinski
način umorili, da se pa na drugi strani ne more
izogniti javni sodbi ljudstva. Pred kratkem so
s kraljem nezadovoljni ljudje izdali letake, na
katerih je bilo m. dr. brati: „Kralj Peter je
srbsko ime v inozemstvu onesnažil in ljudske
denarje zapravljal; princ Jurij pa je ljudski denar
zlorabil“... Ja, ja, kakoršna je bila setev, taka
bode tudi zetek...

Roparstvo na Srbskem se vsled škandaloznih
razmer vedno bolj razširja. V Pozarevaškim
okraju je uredil hajduk Milovanović celo bando,
pred katero prebivalstvo kar od strahu trepeti.
Ta Milovanović umoril je v zadnjem času več
oseb, m. dr. tudi dva orožnika. Srbska vlada
naj bi raje roparje pokončala, nego sosedne dr-
žave vznemirjala. Zanimivo je sicer tudi, da je
vojna nevarnost z Avstrijo Srbe v velike troške
vrgla. Tako se bodejo zaradi vojaških troškov
na Srbskem davki za 30—40% zvišali.

Revolucija v Perziji je zmagala. Ustaši so
na celi črti prodrli. Šah sam je moral najprej
v rusko poslanstvo zbežati. Potem pa je odložil
svoje vladarstvo. Na javnem prostoru so posta-
vili potem za vladarja Assad el Mülka. Takoj,
ko se zadeve uredijo, uresničila bode vlada zopet
ustavo, katero je prejšnji šah uničil. Boji so bili
hudi in v Teheranu se je zlasti v evropskem
delu mesta divjalo.

Don Karlos umrl. Umrl je pretendent na
špansko krono don Karlos burbonski. Držal je
vedno ojstro na svoji pravici do španskega trona.
Njegovi pristaši so znani klerikalni „Karlisti“,
ki so že večkrat ustaje poskušali. V letu 1872
do 1876 je prišlo do krvavih bojov s „Karlisti“. Z-
daj je ta stranka pač z don Karlosom umrla.

Državni zbor

so prvaški poslanci v svoji zaslepljenosti, zdru-
ženi z veleizdajalskimi Čehi, razbili. Izročili
so ljudstvo brezpravnosti!

Dopisi.

Veržej. Kdor sam sebe povišuje, prazno
glavo oznanjuje! Resničen je ta pregovor, kate-
rega pokažejo naši zaslepljeni tržani. Minilo je
komaj 3 mesce, ko so bili kaznovani, in so
moral plačati vsaki 400 kron, ko je nesrečna
tožba naredila drugič mnogo plačila. Nesrečni

tržani, kateri se ne dajo dopovedati in delajo po gozdih s svojo živino velikansko škodo! G. župnik je vzel „komisijon“ na njihove troške. Komisija je prepovedala pasti po glavnih delih gozda in je spet kaznovala vsakega do 120 kron. Dva tržana sta pred komisijo rekla: Kaj je nam to plačilo! Nam pomaga g. župnik. Imamo odrasle hčere, jih lahko bogato oženimo. Za nesrečne tožbe in komisije imate denar. Za svoje otroke, kadar hočejo v zakon stopiti, pa ne. Neki tržan je pred komisijo rekel: „Kam de mebe vrak nesa. Pašo moram plačati, komisijon, dačo sem od pol leta dolžen, vsakemu delavcu morem plačati po 40 vinarov, ne morem več gospodari, vse gre cugrunt“. Oj revček, oj revček, meni se iz srca usmiliš, ko gledam tvojo nadlogo, kedar moraš možno odpreti in plačati vsakemu delavcu po 40 vinarjev. O takrat pa ne premisliš, kadar v krčmi po zimi z desetkami tolčeš in steklenice pod duri mečeš; delavce preklinjaš, kateri ti nočejo za 40 vinarjev delati... Dne 8. julija ste pokazali Vašo oliko pred komisijo, ko vam je g. župnik soho namesto križa blagoslovil. Plesali in vriskali so celi dan kakor nekaj Izraelci, ko so molili zlato tele. Po blagoslovljenju je zapovedal g. župnik, naj zapojejo brezmadežne device krasno pesen, ki se tako glasi: „Oj purgari stante se malo predramte mo pesen zapeli, madžarki na čast, madžarka vesela še nigdar ni pela sedaj pa ko pase pozdigne svoj glas.“ itd. Nesrečni nered, za katerega se strašno poteguje g. župnik! Da bi se on potegoval zato, da bi svoje ovce v krščanski veri podučil... Ko pride župnik v Rozmanovo krčmo in najde svoje zasleplence, jim reče: To so moje ovce, jim plačuje pijačo, da se opijajo. Ko pa pride drugi od nasprotne strani, kateri ne pustijo pasti tuje živine po svojih gozdih, jim reče: odhajaj odstopnik ali puntar. Slišal sem, da je g. župnik rekel neki zakonski ženi, ko je prišla po smrti svojega moža prosit, da bi ji naredil neko pismo, in g. župnik skoči od jeze kviško in se zdere nad njo: „poberi se izpred mene“ in jo je sunil skozi vrata. Oh, mene srce boli, ko vidim v našem trgu toliko nespodobnosti in nisem hodil v vašo „purgaršolo“... Opazovalec.

Iz sv. Lenarta nad Laškem. Dragi nam „Stajerc“! Želim ti tudi iz našega kraja en par novic naznaniti. Hvala Bogu imamo tudi tukaj vpeljano tako Bogo všečo „Marijino družbo“, da hodijo tako zvane „device“ ob nedeljah popoldan v cerkev ali pa v krčmo Boga častiti. Ali dve, ki sta žalibog bili preveč pobožni, so jih pa izbrisali. Ne vemo, kakšna je pobožnost ostalih „devic“, ali vsekakor smo prepričani: dekleta, ki hočejo pošena in res krščanska biti, ne potrebujejo zato nobenega društva!

Kmetje.

Sv. Urban v slov. goricah. Približuje se zopet čas, najbolj veseli čas, v katerem se kmet veseli svojega plačila od trudapolnega dela na njivah. Dostikrat je zdihoval, ko je prihajal temen oblak iz tistega kraja, ko bi mu ne bi zopet toča pokončala dobička od svojega dela. Vse se veseli in z veseljem očesam pogleduje na rumeno žito in pšenico tudi tisti, katerim je kmet deveta briga in kmečki otrok samo najnavadnejša stvar... Zato pa je urbanski kaplan se izrazil, (tisti lepi Malejner Karl) da mu kmet smrdi, in da je kmečki otrok samo za tepenje... Zato pa imej tudi ti, kmet, geslo: Če mu ti smrdiš, naj mu tudi tvoja pšenica ne diši, ker ti kakor suženj tako moraš za vsaki grizelj hrupa en vinar za fare in farizeje plačati. Saj si mu lansko leto 9 milijonov zopet plače povisal in zbirco še vedno plačaš. Vsevedež.

Gladbeck na Nemškem. (Pretep.) V Gladbecku na Westfalskem v Bohmertstrasse so se stepili. Neki Franc Žohar je bil večkrat močno pijan in se je zmiraj pretepal. Sedaj 12. julija popoldan so prišli skupaj in je neki N. Franca Žoharja tako močno po glavi vdaril z čevljarškim kladivom, da je ta precej dolgi padel. Nato je Žoharja neki Juri Leskovšek z klavnim nožem izstihal in ta N. je imel neko bodalo in je z tistim Leskovški pomagal. Nato je še Žohar ostal in je šel en par korakov. Potem prileti Leskovšek in mu da zopet en par štirov v pljuča in v srce, tako da je ta padel in so ga morali v bolnico prinesiti, kjer je čez par minut umrl;

dobil je 12 težkih z nožem prizadetih ran. Tisti N. že sedi, Leskovšek jo je pa popihal, da ne vejo kam, ga išče policija in žandarmerija, do sedaj še nimajo sledu o njem. (Opomba: Sramota je po našem mnenju, da se slovenski delavci v tujini tako daleč spozabijo in se pobijajo. S tem delajo vsem tovarišem sramoto in ni čuda, da jih potem domačini smatrajo za ubijalce in razbojnike. Uredn.)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX Za Kranjce,

edino za ožlindrane Kranjce so šli prvaški štajerski in koroški poslanci v ogenj. Dokazali so s tem, da so le sužnji Kranjcev, da ne zastopajo naših marveč le kranjskih interesov. Zapomnimo si to!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Novice.

Vbogi kmet! Res, res, — vbogi kmet! Nerazumni ljudje pripisujejo kmetu krivdo nad draginjo, ki muči dandanes vso ljudstvo. Gotovo, tudi mi priznamo, da ima vsakdo pravico do koščeka kruha in da je vsaka zahteva opravljena, ki meri na znižanje cen življenskih sredstev. Delavec in obrtnik tudi ne moreta od zraka živeti. To je na vsak način resnično. Ali istotako je resnično, da ima kmet isto pravico do življenja, kakor vsi drugi stanovci. In zdaj preglejmo t. zv. statistike. Videli bomo, da se je tekom desetletij vsem stanovom njih dohodke zvišalo. Delavci so si s svojimi strokovnimi organizacijami delavni čas izdatno znižali in plače občutno zvišali. Uradnikom najrazličnejših kategorij se skoraj vsako leto plače zvišajo; vrh tega so večinoma za slučaj starosti ale onemoglosti preskrbljeni. Duhovnikom se je šele pred par leti plače za letnih 9 milijonov zvišalo. Istotako oficirjem. In tako bi lahko vse stanove naštel. Od kmeta pa se zahteva, da ostane vedno pri istih cenah, da ne zahteva nikdar za svoje produkte več, kakor je doslej zahteval. Ako prodaja kmet svojo živino po malo višji ceni, potem že vpijejo razni nepridipravi, da je „mesni oderuh“. Ako hoče imeti kmet pri obdelavanju polja in njive svoj dobiček, potem že tulijo, da je on kruh in mleko podražil... Ja vraga, ali je kmet res zato in edino zato tukaj, da druge stanove redi, sam pa v bedi in revščini trpi? Ja, ali vlada še dandanes tlaka? Ali je kmet brezpravni suženj? Mislimo, da ne! Zato trdimo in bomo trdili, da je kmet enakopraven činitelj in da ima tako kakor vsak drugi pravico, zboljšati si svoj položaj. Tega seveda gotovi ljudje ne morejo in nečejo razumeti. Ali zakaj smo mi to zopet povedali? Zato, ker bode po našem prepričanju letošnje leto za kmeta grozovito slabo. In mi se bojimo, da se ne razširi tako velika revščina, da bodejo naše razmere kmalu podobne onim, v katerih živijo nesrečni ruski „mužiki“. Naša domača živinoreja je v velikanski nevarnosti. Lanska in letošnja suša je pokončala naše paše in travnike. Zdaj se pojavljajo še povsod črvi v velikanski množini, tako da se travniki kar luščijo in da izgledajo kakor ceste. Povsod naga neplodovita zemlja! Kmet je prodal, kar je imel dobre živine. Ostala mu je le suha, slaba živina, katero ne more po primerni ceni prodati in katero pa na drugi strani ne more rediti, ker nima krme. Sadja je letos izredno malo. In kar se gorice tiče, je veliko vprašanje, je-li bode vino pri temu vremenu tako dobro kakor lani. Sploh nima vino, dokler ni v sodu, nobene vrednosti; ker zna ta ali oni dogodek vino še v zadnjem hipu pred trgatvijo uničiti. Že danes je izgubilo vino svojo ceno in kmetje ga niti prodati ne morejo. Nadalje so se v nekaterih krajih spodnje Štajerske kobilice pojavile, ki so tudi že veliko gozdov in pašnikov pokončale. In dača? Vedno večja!... Zato smo vzklknili: **V b o g i k m e t !** Ko bi imela vlada pravo zmisel za potrebe države, morala bi z vsemi možnimi sredstvi v nevarnosti se nahajajočemu kmetijstvu pomagati. Ali danes vlada tega niti storiti ne more! Zakaj ne? Zato, ker so brezvestni prvaški poslanci, združeni z veleizdajalskimi Čehi, ubili državno zbornico.

Prvaška gospoda, na čelu ji slavna trojica Korošec-Grafenauer-Šustersič, je onemogla vsa k o d e l o z a l j u d s t v o. In kmet bode trpel lakoto, kmet bode stradal, kmet ne bode imel niti grizljaja kruha za svojo dečo, samo zato, ker prvaški poslanci nadaljujejo v isti nesrečni politiki, katero je označil avstrijski cesar Franc Jožef I. za „š k a n d a l i n s r a m o t o“. To je dejstvo! In zato se le čudimo, da nase izmzgano ljudstvo tako mirno ostaja, da se ne zmeni za to politično zločinstvo prvaške gospode. Vbogi kmet, kedaj, kedaj se ti bodejo oči odprle? Kedaj poženeš svoje pijačke naprej?...

Proti prvaškim poslancem. Novica, da so prvaški poslanci zaradi ministerskega fraka dr. Šustersiča našo državno zbornico razbili, napravila je globoki vtis med našim ljudstvom. Ljudje čutijo, da bode letošnje leto prav slabo in to v vsakem oziru, tako da čaka kmeta vedno večja beda. In zdaj, ko bi bilo treba, da poslanci z vsemi močmi nato delujejo, da bi kmetu pomore pridobiti in vlado prisilili, da se za kmeta zanima, zdaj so ti brezvestni poslanci državni zbor razbili in pasijo doma raje lenoba. Seveda, dr. Korošca ali Benkoviča ne zadene nobena suša. On se bode pošteno naprej redil, kajti neumnih ljudij je še vedno dosti... Razburjenje med ljudstvom je res velikansko. Od vseh strani dobivamo pisma, v katerih izražajo poštene naši kmetje svoje ogorčenje nad počenjanjem prvakov. Tako nam piše neki starejši kmet iz mariborske okolice: — Bil sem vedno dobri katoličan in nikdar nasprotnik duhovnikov. Ali človeku mora res že potrpljenje počit. Vprašam doktorja Korošca: od koga naj mi revnejši kmetje živimo? Ali bodejo morda duhovniki letos na zbirco pazabili? Mislim, da ne. Upali smo, da bodejo cesar in vlada pomagali. Ali zdaj je cesar rekel, da je prvaška politika škandal in sramota. Upajmo, da naš cesar ve, da mi slovenski kmetje se ne strinjamo s to prvaško politiko. Poslanci lenarije, mi pa trpimo“... Tako piše kmet, ki ni navajen jamrjanja in praznih besed. In takih pisem smo celo kopico dobili. Mi razumemo ljudsko razburjenje in nam se to ljudstvo smili. Ali morda bode beda to ljudstvo podučila, da ne bode več takih klerikalnih mamelukov in podrepnikov ožlindrane kranjske gospode v državni zbor pošiljalo.

Denarja manjka... Iz Ljubljane se poroča: Razni prvaški zavodi nameravajo vpeljati roke za odpoved denarja. Po tem načrtu bi bilo treba za svote do 500 K 1 mesec, do 2000 K 3 mesece, in čez 2000 K celo 6 mesecev roka za odpoved. Vložniki po tej uredbi pač ne bodejo mnogo zaupanja do prvaških denarnih zavodov imeli. Kajti vzrok te uredbe je na vsak način pomanjkanje denarja. Prvaško gospodarstvo je tako slabo, da mora priti do polomov, v katerih bodejo seveda največ nedolžni ljudje trpeli.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Povsod lenoba? Mi smo že opetovano naglašali, da se pustijo prvaki sicer v vse mogoče javne zastope voliti, da pa potem ničesar ne storijo, temveč povsod le lenobo pasijo. To se je zlasti v zadnjem času videlo, ko so štajerski prvaški poslanci pomagali, da se državni zbor razbije. Pišek, Roškar, Korošec, Benkovič lenarijo zdaj doma, mesto da bi v državnih zbornicah interese svojih volilcev zastopali. Isto smo videli pri zadnjem ustanovnem shodu ptujskega okrajnega zastopa. Svoj čas so prvaki z vsemi močmi na to delali, da bi ta zastop zopet v svoje roke dobili. Lagali so, da se je človeku kar gabilo, ako je te laži poslušal. Seveda so propadli. Vendar pa je prišlo nekaj prvaško mislečih članov v okrajni zastop. Človek bi zdaj seveda mislil, da bodejo ti člani delali in pokazali, kako se mora delati, ker so preje vedno jezik brusili, da naprednjaki ne delajo pravilno. Ali stvar je drugačna. Delo smrdi prvakom in zato vedno raje — kritikujejo. To ni težko! Gobec obračati zna vsak paglavce, — delati pa ne. In res! Ko je bil okrajni zastop sklican na ustanovni shod, vodil je prvaške člane znani „profesor“ Zelenik, ki ne mara za vinsko kapljico. Mož je bil svoj čas načelnik okrajnega zastopa in to v tistih žalostnih časih, ko se ni ničesar kakor dolgoro delalo in ko so si Brenčiči s svojim slabim lesom na troške davkoplačevalcev lepo premoženje napravili. Ta Zelenik je vodil torej prvaško